

30.5.16

VIŠI SUD U PODGORICI, kao drugostepeni, u vijeću sastavljenom od sudija Vjere Šljivančanin, kao predsjednika vijeća, Aleksandra Stojanovića i Radonje Radonjića, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca Veska Kažića iz Podgorice, koga zastupa punomoćnik Dalibor Tomović, advokat iz Podgorice, protiv tuženog Željeznička infrastruktura Crne Gore AD iz Podgorice, Trg Golootočkih žrtava br.13, koga zastupa punomoćnik Slavica Boljević, diplomirani pravnik na radu kod tuženog, radi poništaja odluke i naknade štete, odlučujući po žalbama stranaka izjavljenim protiv presude Osnovnog suda u Podgorici P.br.6062/14 od 21.10.2015. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 13.05.2016. godine, donio je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE žalbe kao neosnovane i presuda Osnovnog suda u Podgorici P.br.6062/14 od 21.10.2015. godine POTVRĐUJE.

Svaka stranka snosi svoje troškove drugostepenog postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda u Podgorici P.br.6062/14 od 21.10.2015. godine, odlučeno je:

„PONIŠTAVA SE kao nezakonita Odluka tuženog br.8820 od 18.11.2014. godine, kojom je tužilac oglašen odgovornim i izrečena mu je disciplinska mjera - novčana kazna u visini od 20% mjesečne zarade zaposlenog ostvarene u mjesecu u kome je odluka izrečena u trajanju od tri mjeseca.

OBAVEZUJE SE tuženi da tužiocu na ime materijalne štete - razlike u zaradi za tri mjeseca, i to za period od 01.11.2014. godine pa do 01.02.2015. godine, isplati iznos od 108,94 eura, sa zakonskom zateznom kamatom od dana presuđenja pa do isplate, u roku od 8 dana po pravosnažnosti presude.

OBAVEZUJE SE tuženi da tužiocu nadoknadi troškove postupka u iznosu od 855,31 eura, u roku od 8 dana po pravosnažnosti presude.“

Protiv navedene presude stranke su blagovremeno izjavile žalbe.

Tužilac žalbom pobija rješenje o troškovima postupka sadržano u III stavu prvostepene presude, iz svih zakonskih razloga, u bitnom ističući da je prvostepeni sud bio dužan da shodno tar.br.7 Advokatske tarife za 50%, na ime drugog tužbenog zahtjeva, uveća nagrade za svaku preduzetu radnju u postupku, da mu naknadi troškove za sastavljanje podnesaka, kao i da mu naknadi troškove koje je imao tokom disciplinskog postupka. Predlaže da se pobijano rješenje o troškovima preinači na način što bi se tužiocu priznali svi troškovi na koje je ukazano žalbom, kao i da mu se naknade troškovi sastavljanja žalbe.

Odgovor na žalbu tužioca nije dat.

Tuženi prvostepenu presudu pobija u cjelosti, iz svih zakonskih razloga, u bitnom ističući da je prvostepena presuda donijeta uz počinjenu bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl.367 st.2 tač.15 ZPP u vezi čl.9 ZPP, obzirom da je prvostepeni sud pobijanu presudu zasnovao na odredbama Zakona o radu i Opšteg kolektivnog ugovora, koje je usko tumačio, ne primjenjujući analogiju i opšta pravna načela. Dalje navodi da prvostepeni sud na taj način pogrešno zaključuje da je disciplinski postupak pokrenut od strane nenadležnog organa, kao i da je disciplinski postupak vođen i pobijana odluka donijeta takođe od nenadležnog organa, obzirom da nadležnost Predraga Vujovića za pokretanje predmetnog

postupka proističe iz Kolektivnog ugovora tuženog i Pravilnika o odgovornosti zaposlenih kod tuženog, dok je izvršni direktor tuženog na Slobodana Kumburovića prenio ovlaštenje za vođenje disciplinskog postupka i izricanje disciplinske mjere, što je u skladu sa odredbama Opšteg kolektivnog ugovora i načelom neposrednosti. Navodi i da je paušalan zaključak prvostepenog suda o postojanju drugih povreda postupka u disciplinskom postupku vođenom protiv tužioca, obzirom da ih prvostepeni sud nije naveo niti obrazlagao. Predlaže da se pobijana presuda ukine ili preinači odbijanjem tužbenog zahtjeva.

U odgovoru na žalbu tuženog tužilac je osporio žalbene navode i predložio da se žalba tuženog odbije kao neosnovana, tražeći da sud obaveže tuženog na isplatu troškova sastavljanja odgovora na žalbu.

Ispitujući pobijanu presudu povodom izjavljenih žalbi, u smislu odredbe čl.379 ZPP, ovaj sud nalazi da su žalbe neosnovane.

Prvostepena presuda je donijeta bez bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz čl.367 st.2 tač.3, 7 i 12 ZPP, na čije postojanje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, uz potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje i uz pravilnu primjenu materijalnog prava.

Za svoju odluku prvostepeni sud je dao dovoljne i jasne razloge, koji proizilaze iz sadržine provedenih dokaza i u saglasnosti su sa izrekom presude, pa stoga nije počinjena ni bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl.367 st.2 tač.15 ZPP, na koju se žalbom tuženog neosnovano ukazuje.

Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je zahtjev tužioca za poništaj odluke tuženog br.8820 od 18.11.2014. godine, kojom je tužilac oglašen odgovornim za povrede radne dužnosti stavljene mu na teret i izrečena mu disciplinska mjera – novčana kazna u visini od 20 % mjesečne zarade ostvarene u mjesecu u kome je odluka izrečena u trajanju od 3 mjeseca, kao i zahtjev za naknadu materijalne štete u visini od 108,94 €, u vidu manje isplaćenih zarada u periodu od 01.11.2014. do 01.02.2015. godine, a na ime umanjjenja zarade po osnovu izrečene disciplinske mjere.

Odlučujući o postavljenom zahtjevu prvostepeni sud je isti usvojio, nalazeći da predmetni disciplinski postupak nije pokrenut od strane ovlaštenog lica, niti u propisanoj formi, da je disciplinski postupak vođen od strane neovlaštenog lica, koje neovlašteno lice je i donijelo pobijanu odluku, te da se iz zahtjeva za pokretanje disciplinskog postupka, zapisnika i pobijane odluke ne može sa sigurnošću utvrditi koje su povrede tužiocu stavljene na teret i za koje je oglašen odgovornim, zbog čega je pobijana odluka nezakonita, dok je umanjnjem zarada tužioca na osnovu te nezakonite odluke tužiocu pričinjena šteta za čiju naknadu je odgovoran tuženi.

I po mišljenju ovog suda, a nasuprot neosnovanim navodima žalbe tuženog, pravilno je prvostepeni sud odlučio kada je usvojio tužbeni zahtjev.

Naime, u smislu čl.39 st.3 i 4 u vezi čl.38 st.1 Opšteg kolektivnog ugovora, poslodavac, odnosno direktor ili izvršni direktor, kao nadležni organ, vođenje disciplinskog postupka može povjeriti stručnom licu iz administracije poslodavca ili trećem licu (ovlašćeno lice), koje punomoćje o povjeravanju vođenja disciplinskog postupka se mora dostaviti u pisanoj formi i deponovati u spise predmeta.

U postupku koji je prethodio donošenju pobijane presude pravilnom ocjenom izvedenih dokaza u smislu čl.9 ZPP, nesumnjivo je utvrđeno da je disciplinski postupak vođen i da je pobijana odluka donijeta od strane Kumburović Slobodana, pomoćnika izvršnog direktora za saobraćajne poslove kao disciplinskog organa, a na osnovu ovlaštenja izvršnog direktora br.9076 od 30.08.2013. godine.

Imajući u vidu da navedenim ovlaštenjem Slobodan Kumburović nije bio ovlašten za vođenje disciplinskog postupka, već za potpisivanje pisanih podnesaka vezanih za poslove iz

nadležnosti Sektora za upravljanje i regulisanje saobraćaja, kako to proističe iz sadržine samog ovlašćenja, pravilan je zaključak prvostepenog suda da je predmetni disciplinski postupak vođen od strane nenadležnog organa, odnosno neovlašćenog lica, koje neovlašćeno lice je i donijelo pobijanu odluku kojom je tužiocu izrečena disciplinska mjera.

Kod takvog stanja stvari, pravilno prvostepeni sud nalazi da je pobijana odluka tuženog br.8820 od 18.11.2014. godine nezakonita, a kako je nezakonita odluka o izrečenoj disciplinskoj mjeri predstavljala osnov za umanjenje zarada tužioca za predmetni period od 3 mjeseca, pravilan je i zaključak prvostepenog suda da je u smislu čl.134 Zakona o radu tuženi odgovoran za štetu koja je tužiocu nezakonitom odlukom pričinjena.

Takođe, neosnovano se žalbom tužioca ukazuje da prvostepeni sud nije tužiocu pravilno obračunao pripadajuću naknadu troškova postupka. Jer, prvostepeni sud je pravilno utvrdio troškove tužioca koji su bili potrebni radi vođenja parnice, te na osnovu pravilne primjene Advokatske tarife pravilno utvrdio i njihovu visinu, o čemu je u pobijanoj presudi dao jasne i valjane razloge, koje u cjelosti prihvata i ovaj sud i na iste upućuje tužioca, bez potrebe da ih ponavlja.

Ovaj sud je cijenio i ostale žalbene navode, ali je našao da kod već izloženog nijesu od uticaja na drugačije presuđenje u ovoj pravnoj stvari.

Kako navodima žalbi razlozi prvostepene presude nijesu dovedeni u sumnju, to je žalbe valjalo odbiti kao neosnovane, a prvostepenu presudu potvrditi.

Obzirom da traženi troškovi sastavljanja odgovora tužioca na žalbu tuženog nijesu bili potrebni u smislu čl.153 ZPP, odlučeno je da svaka stranka snosi svoje troškove drugostepenog postupka.

Sa izloženog, shodno čl.382 ZPP, odlučeno je kao u izreci.

VIŠI SUD U PODGORICI

Dana 13.05.2016. godine

PREDSJEDNIK VIJEĆA-SUDIJA

Vjera Šljivančanin, s.r.

Za tačnost otpavka tvrdi i ovjerava
namještenik suda

